

Проф. Елена Генева, 15 ноември 1996 г.

Трудно е за броени минути да споделя, да разкажа за нашето 60-годишно приятелство с Лили – почти от времето, когато учехме в Средния отдел на Музикалната академия. Макар че имахме различен характер и темперамент, ние се допълвахме и, разбира се, най-важното, което ни свързваше, беше музиката. Ние започнахме да свирим заедно и, за моя радост, през следващите години тя стана неизменна акомпаняторка на концертните ми изяви. По онова време в Академията нямаше щатни корепетитори. Акомпанираха ни с готовност наши колеги-пианисти. С Лили осъществихме едно хубаво дуо в класа по камерна музика на проф. Панчо Владигеров, при когото разучавахме сонати от Моцарт, Бетовен, Григ. Той много ни се сърдеше, че не бяхме достатъчно редовни и прилежни, но и много ни обичаше и занятията минаваха в приятна творческа атмосфера.

Още с първите си изяви в продукциите на Академията Лили привлече вниманието на всички с яркото си музикално дарование, естественост и непосредственост на музицирането и с всяко следващо появяване пред публиката бележеше непрестанно израстване.

С Лили не пропускахме да посещаваме концерти – симфонични и камерни, посещавахме литературни четения, художествени изложби, а по едно време сформирахме и литературно-музикален кръжок при проф. Андрей Стоянов, в който участваха предимно негови възпитаници. Изнасяхме интересни доклади из областта на музиката, поезията, а също и на актуални социални теми. Слушахме музикални произведения от различни жанрове, правехме екскурзии из планината. Въобще, водехме разнообразен и пълноценен живот, който неимоверно ни обогатяваше.

За интерпретаторските постижения на Лили вероятно много нейни колеги и ученици ще говорят. Но дълбоко в съзнанието ми остават

нейните рецитали, в които така проникновено и непосредствено извайваше музикални образи в творбите на Моцарт, Бетовен, Шуман, Шопен, Брамс. Лили се изяви не само като великолепна солистка, но и като превъзходна ансамблистка. Още се помнят камерните вечери с проф. Владимир Аврамов, циклите Моцартови, Бетовенови, Брамсови сонати, посрещани с интерес от музиканти и широк кръг любители на музиката.

Не по-малко значими са нейните постижения и на педагогическото поприще. Още като съвсем млада тя прояви удивителни педагогически способности – още през първата година като асистент на проф. А.Стоянов, нейният обичан и уважаван учител, който много я ценеше; създаде, вече като доцент и професор, елитен клас от пианистки и пианисти, отличаващи се с висок професионализъм, задълбочено отношение към произведенията и, което е особено ценно, свой индивидуален изпълнителски облик, далеч от каквато и да е щампа. Много от тях са лауреати на международни конкурси и концертират из цяла Европа. Успешно се изявяват като солисти, камерни изпълнители и педагози.

Лили умее да се радва на напредъка и успехите на възпитаниците на своите колеги. Не са много хората, които притежават такава душевност, благородство, откровеност, безкомпромисност, обективност, отразени във всичките ѝ дела. Затова, вероятно, е така обичана и уважавана.

Да пожелаем на Лили още дълги години здраве и бодрост, за да може все така усърдно да подпомага израстването на млади музикални изпълнители, да им дава знание и сили за все по-големи творчески завоевания, за все по-голям ръст на българската музикална култура.